

Sygn. akt IV K 410/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Birska

Protokolant: Anna Frydrychowska

bez udziału Prokuratora zawiadomionego Wokandą

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 sierpnia 2014 r.

sprawy:

I. **E. W.**, córki B. i A. z domu M., urodzonej (...) w M.

oskarżonej o to że:

1) w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zwrotu towaru w postaci szala koloru czerwonego, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanego szala metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionego w dniu 02 października 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) szala koloru szarego, czym doprowadziła spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 99,99 złotych,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk

2) w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zwrotu towaru w postaci długiej czarnej kurtki, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej kurtki metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 02 października 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) czarnej pikowanej kamizelki, czym doprowadziła spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 549,99 złotych,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk

3) w dniu 06 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zwrotu towaru w postaci płaszcza w czarno białą kratę, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanego płaszcza metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 03 października 2013r. w sklepie (...) przy Al. (...) czarnej kurtki, czym doprowadziła spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 249,99 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

II. **R. W.**, syna J. i H. z domu U., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

1) w dniu 10 kwietnia 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci białej koszuli z czarnymi wstawkami, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej koszuli metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 08 kwietnia 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) koszuli w czerwono – niebieską kratę, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 149,99 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

2) w dniu 23 lipca 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci czarno szarych wycieranych spodni jeansowych, do których przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanych spodni metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionych w dniu 15 lipca 2013r. w sklepie (...) przy Al. (...) niebieskich spodni, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 249,99 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

3) w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci obuwia koloru czerwonego, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanego obuwia metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionego w dniu 23 września 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) obuwia koloru brązowego, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 99,00 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

4) w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci bluzy koloru czarnego, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej bluzy metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 01 października 2013r. w sklepie (...) przy Al. (...) czerwonej bluzy, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 79,99 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

5) w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci czarnej kurtki z niebieskimi wstawkami, do której przymocowana była metka o numerze (...) oraz niebiesko szarej bluzki z przytwierdzoną metką o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanych rzeczy, w ten sposób, że przymocowane do zwracanych kurtki i bluzy metki oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionych w dniu 30 września 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) czarnej kurtki z zieloną podszewką oraz czarnej bluzy w białe paski, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w łącznej kwocie 209,98 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

6) w dniu 30 września 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci niebieskiej bluzki, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając

przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej bluzki metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionego w dniu 23 lipca 2013r. w wymienionym sklepie granatowego swetra z kołnierzem, czym usiłował doprowadzić spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 129,99 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację towaru przez pracownika przyjmującego zwrot,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

orzeka

I. oskarżoną E. W. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 1 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje ją i wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. W. grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 99,99 złotych,

IV. oskarżoną E. W. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 2 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje ją i wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. W. grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

VI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 549,99 złotych,

VII. oskarżoną E. W. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w pkt 3 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje ją i wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. W. grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

IX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 249,99 złotych,

X. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonej E. W. w punktach I, IV i VII kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

XI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonej E. W. w punktach II, V i VIII kary grzywny łączy i jako karę łączną grzywny wymierza jej karę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka,

XII. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie X kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwóch) lat,

XIII. oskarżonego **R. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 1 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XIV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 149,99 złotych,

XV. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 2 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XVI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 249,99 złotych,

XVII. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 3 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XVIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 99,00 złotych,

XIX. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 4 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 79,99 złotych,

XXI. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 5 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 209,98 złotych,

XXIII. oskarżonego R. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 6 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXIV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego R. W. w punktach XIII, XV i XVII, XIX, XXI i XXIII kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

XXV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie XXIV kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

XXVI. na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę po 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem ustanowienia w sprawie pełnomocnika procesowego;

XXVII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oboje oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 410/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

E. W. w dniu 2 października 2013 roku dokonała w sklepie (...) w W. przy ul. (...) zakupu szala koloru szarego o wartości 99,99 złotych, do którego przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) dokonała zwrotu towaru w postaci szala koloru czerwonego, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). E. W. otrzymała zwrot środków pieniężnych w kwocie 99,99 złotych na kartę o numerze (...), należąca do E. W.. E. W., dokonując zwrotu towaru, działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innego szala, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 99,99 złotych.

W dniu 2 października 2013 roku E. W. dokonała w sklepie (...) w W. przy ul. (...) zakupu czarnej pikowanej kamizelki o wartości 549,99 złotych, do której przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) dokonała zwrotu towaru w postaci długiej czarnej kurtki, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). Zwrócono jej kwotę 549,99 złotych. E. W., dokonując zwrotu towaru, działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innej kurtki, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 549,99 złotych.

E. W. w dniu 3 października 2013 roku dokonała w sklepie (...) w W. przy przy Al. (...) zakupu czarnej kurtki o wartości 249,99 złotych, do której przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 6 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) dokonała zwrotu towaru w postaci towaru w postaci płaszcza w czarno białą kratę, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). Zwrotu płatności dokonano na kartę o numerze (...), należąca do E. W.. E. W., dokonując zwrotu towaru, działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innej kurtki, doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 249,99 złotych.

R. W. w dniu 08 kwietnia 2013 roku dokonał w sklepie (...) przy ul. (...) zakupu koszuli w czerwono – niebieską kratę o wartości 149,99 złotych, do której przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 10 kwietnia 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) dokonał zwrotu towaru w postaci białej koszuli z czarnymi wstawkami, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). R. W. zwrócono pieniądze w kwocie 149,99 złotych. R. W., dokonując zwrotu towaru, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innej koszuli, doprowadził (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 149,99 złotych.

R. W. w dniu 15 lipca 2013 roku dokonał w sklepie (...) przy Al. (...) zakupu niebieskich spodni o wartości 249,99 złotych, do której przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 23 lipca 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) dokonał zwrotu towaru w postaci czarno szarych wycieranych spodni jeansowych, do których przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). R. W. zwrócono pieniądze w kwocie 152,99 złotych, zaś za resztę, czyli kwotę 97 złotych dokonał zakupu innego towaru. R. W., dokonując zwrotu towaru, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innej koszuli, doprowadził (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 249,99 złotych.

R. W. w dniu 23 września 2013 roku dokonał w sklepie (...) przy ul. (...) zakupu obuwia koloru brązowego o wartości 99,99 złotych, do którego przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) dokonał zwrotu towaru w postaci obuwia koloru czerwonego, do którego

przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). R. W. zwrócono pieniądze w kwocie 99,99 złotych. R. W., dokonując zwrotu towaru, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innego obuwia, doprowadził (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 99,99 złotych.

R. W. w dniu 1 października 2013 roku dokonał w sklepie (...) w W. przy Al. (...) zakupu czerwonej bluzy o wartości 79,99 złotych, do której przymocowana była metka o numerze (...). Z kolei w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) dokonał zwrotu towaru w postaci bluzy koloru czarnego, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). R. W. zwrócono pieniądze w kwocie 79,99 złotych. R. W., dokonując zwrotu towaru, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innej bluzy, doprowadził (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 79,99 złotych.

R. W. w dniu 30 września 2013 roku dokonał w sklepie (...) przy przy Al. (...) zakupu czarnej kurtki z zieloną podszewką, do której przymocowana była metka o numerze (...) o wartości 129,99 złotych oraz czarnej bluzy w białe paski, do której przymocowana była metka o numerze (...) o wartości 79,99 złotych. Z kolei w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) dokonał zwrotu towaru w postaci czarnej kurtki z niebieskimi wstawkami, zakupionej w sklepie (...), do której przymocowana była metka o numerze (...) oraz niebiesko szarej bluzki z przytwierdzoną metką o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). R. W., dokonując zwrotu towaru, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanych rzeczy, albowiem metki oraz przedłożony paragon pochodziły z innych rzeczy, doprowadził (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 209,98 złotych.

R. W. w dniu 23 lipca 2013 roku dokonał w sklepie (...) przy ul. (...) zakupu granatowego swetra z kołnierzem, do którego przymocowana była metka o numerze (...) o wartości 129,99 złotych. Z kolei w dniu 30 września 2013 roku w w/w sklepie dokonał zwrotu towaru w postaci niebieskiej bluzki, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...). R. W., dokonując zwrotu towaru, działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, albowiem metka oraz przedłożony paragon pochodziły z innej rzeczy, chciał doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 129,99 złotych. W tym jednak przypadku pracownik sklepu (...) zweryfikował towar jako nie pochodzący ze sklepu (...) i anulował transakcję zwrotu środków pieniężnych na kartę R. W..

Zwrotów płatności dokonano na kartę o numerze (...), należącą do R. W..

E. W. i R. W. nie byli wcześniej karani. R. W. nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Cierpiał na epizod depresyjny łagodny.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci: wyjaśnień oskarżonej E. B. (k. 185v-186), wyjaśnień oskarżonego R. W. (Wiślaka. 183v-184), (k. zeznań S. J. (k. 2-3), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 11-13), historii operacji (k. 58-88, k. 89-104), protokołu oględzin rzeczy (osobach. 107-135), informacji o osobach z K. R. K. (k. 212-213), opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 175-177).

Oskarżona E. W. przyznała się do popełnienia wszystkich zarzuconych jej czynów i złożyła wyjaśnienia. Wyjaśniła, że co do pierwszych trzech czynów potwierdza, iż dokonała tych zwrotów. Nie potrafi opisać jednak szczegółów tych sytuacji z uwagi na upływ czasu i częstotliwość dokonywania przez nią oraz jej męża zakupów. Wskazała dodatkowo, że chcieli w ten sposób trochę dorobić, dlatego zwracała tańsze rzeczy zamiast tych droższych zamieniając metki, uzyskując w ten sposób dodatkowe pieniądze.

Sąd nie znalazł podstaw, by wyjaśnienia oskarżonej uznać za niewiarygodne. Przedstawiła ona bowiem modus operandi tak jej, jak i jej męża. Nadto wyjaśnienia oskarżonej znajdują potwierdzenie w zeznaniach S. J., częściowo uzupełniają się z wyjaśnieniami R. W. oraz z dowodem w postaci dokumentów z wyciągu z operacji kartami płatniczymi.

Oskarżony R. W. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Wyjaśnił, że co do pierwszych trzech czynów potwierdza, iż dokonał tych zwrotów, nie pamięta jednak szczegółów tej sytuacji. Co pozostałych czynów, również potwierdził fakt dokonania zwrotów, jednak nie pamiętał szczegółów tych sytuacji. Wskazał nadto, że przekładał metki z zakupionych ubrań na inne.

W ocenie sądu trudno wyjaśnienia oskarżonego poddać ocenie, albowiem w tych wyjaśnieniach oskarżony powoływał się na swoją niepamięć. Wprawdzie wyjaśnił, że o ile sobie przypomina do (...) zwracał rzeczy kupione w tym właśnie sklepie, to nie można tracić z pola widzenia, że po okazaniu dowodu rzeczowego w postaci czarnej kurtki z kapturem ze wstawkami koloru niebieskiego marki C. z metką (...), oskarżony wyjaśnił, że ta kurtka została przez niego zakupiona w sklepie (...) i że dokonał zwrotu tej właśnie kurtki w sklepie (...). Powyższe wskazuje zatem, że oskarżony dokonywał zwrotów rzeczy zakupionych w innych sklepach, co wynika z zeznań świadka S. J., mimo że – jak wyjaśnił – nie pamiętał innych sytuacji, żeby dokonywał zwrotu rzeczy kupionych w innych sklepach. Jeszcze raz jednak podkreślić należy, że co do szczegółów zwrotu rzeczy do sklepu (...) oskarżony w przeważającej mierze powoływał się na swoją niepamięć. W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stanowią przyjętą przez niego linię obrony. Z drugiej strony zważyć należy, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach powoływał się na upływ czasu i ilość realizowanych przez niego transakcji, co w pewnym stopniu może uzasadniać jego niepamięć. Istotnym jest jednak, że oskarżony nie kwestionował w stanowczy sposób faktu zwrotu rzeczy do sklepu zakupionych w innym sklepie, po uprzedniej zamianie metki.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by nie dać wiary zeznaniom S. J., albowiem zeznania te są spójne, logiczne, a nadto uzupełniają się wyjaśnieniami oskarżonych oraz dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, w szczególności z dokumentacją bankową.

Również za pełnowartościowy dowód sąd uznał opinię sądowo – psychiatryczną, dotyczącą oskarżonego. Opinia ta została bowiem sporządzona przez osoby posiadające wiadomości specjalne, jest w ocenie sądu pełna, jasna i rzetelna, wnioski z niej płynące nie były kwestionowane przez strony postępowania, wobec czego sąd nie znalazł podstaw, by dopuścić dowód z opinii uzupełniającej bądź powołać innego biegłego.

Sąd obdarzył również wiarą ujawnione dokumenty, bowiem ich treść nie była kwestionowana przez strony.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie sąd uznał, że oskarżony R. W. swoim postępowaniem pięciokrotnie wyczerpał ustawowe znamiona czynów zabronionych zawarte w przepisie art. 286 § 1 k.k., zaś jeden raz popełnił czyn z art. 286 § 1 k.k. w formie usiłowania, wypełniając dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. E. W. swoim postępowaniem pięciokrotnie wyczerpała zaś ustawowe znamiona czynów zabronionych zawarte w przepisie art. 286 § 1 k.k.

E. W.:

1. w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zwrotu towaru w postaci szala koloru czerwonego, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanego szala metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionego w dniu 02 października 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) szala koloru szarego, czym doprowadziła spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 99,99 złotych,

2. w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zwrotu towaru w postaci długiej czarnej kurtki, do której przymocowana była metka o numerze (...)

przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej kurtki metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 02 października 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) czarnej pikowanej kamizelki, czym doprowadziła spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 549,99 złotych,

3. w dniu 06 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zwrotu towaru w postaci płaszcza w czarno białą kratę, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanego płaszcza metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 03 października 2013r. w sklepie (...) przy Al. (...) czarnej kurtki, czym doprowadziła spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 249,99 złotych.

R. W. zaś:

1. w dniu 10 kwietnia 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci białej koszuli z czarnymi wstawkami, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej koszuli metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 08 kwietnia 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) koszuli w czerwono – niebieską kratę, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 149,99 złotych,

2. w dniu 23 lipca 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci czarno szarych wycieranych spodni jeansowych, do których przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanych spodni metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionych w dniu 15 lipca 2013r. w sklepie (...) przy Al. (...) niebieskich spodni, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 249,99 złotych,

3. w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci obuwia koloru czerwonego, do którego przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanego obuwia metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionego w dniu 23 września 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) obuwia koloru brązowego, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 99,00 złotych,

4. w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci bluzy koloru czarnego, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej bluzy metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionej w dniu 01 października 2013r. w sklepie (...) przy Al. (...) czerwonej bluzy, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 79,99 złotych,

5. w dniu 03 października 2013 roku w sklepie (...) w W. przy Al. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci czarnej kurtki z niebieskimi wstawkami, do której przymocowana była metka o numerze (...) oraz niebiesko szarej bluzki z przytwierdzoną metką o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanych rzeczy, w ten sposób, że przymocowane do zwracanych kurtki i bluzy metki oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionych w dniu 30 września 2013r. w sklepie (...) przy ul. (...) czarnej kurtki z zieloną podszewką oraz czarnej

bluzy w białe paski, czym doprowadził spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w łącznej kwocie 209,98 złotych,

6. w dniu 30 września 2013 roku w sklepie (...) w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zwrotu towaru w postaci niebieskiej bluzki, do której przymocowana była metka o numerze (...) przedkładając przy tym paragon zakupu o numerze (...) wprowadzając tym samym pracownika w/wym sklepu w błąd co do oryginalności zwracanej rzeczy, w ten sposób, że przymocowana do zwracanej bluzki metka oraz przedłożony paragon pochodziły z zakupionego w dniu 23 lipca 2013r. w wymienionym sklepie granatowego swetra z kołnierzem, czym usiłował doprowadzić spółkę (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 129,99 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację towaru przez pracownika przyjmującego zwrot.

Czyny stypizowane w przepisach art. 286 § 1 k.k. należą do kategorii przestępstw powszechnych, a zatem ich sprawcą może być każda osoba.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. może zostać popełnione jedynie umyślnie. Ustawa stanowi bowiem, że sprawca musi działać „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Brzmienie przepisu implikuje zatem konieczność działania sprawcy z zamiarem kierunkowym (dolus directus coloratus).

Znamiona strony przedmiotowej przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. zostają wypełnione, jeśli zachowanie sprawcy skierowane na osobę, którą sprawca zamierza doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, polega na: a) wprowadzeniu w błąd tej osoby, b) wyzyskaniu błędu tej osoby, c) wyzyskaniu niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

W realiach niniejszej sprawy ze strony oskarżonych doszło do doprowadzenia w błąd pracownika (...), który na podstawie metek dołączonych do towarów niezakupionych w sklepie (...) przyjął zwrot towarów i na tej podstawie doszło do wypłacenia oskarżonym pieniędzy, które wcześniej zapłacili za zakupione rzeczy. Przy czynie z punktu 6, zarzucanego oskarżonemu, sąd miał na względzie, że do zwrotu pieniędzy za zwrócone rzeczy nie doszło, albowiem zwrot ten został negatywnie zweryfikowany przez pracownika sklepu (...).

Sąd miał na względzie, że oskarżeni wprawdzie nie pamiętali szczegółów pojedynczych transakcji, niemniej jednak co do zasady nie kwestionowali oni, że zwracali rzeczy niezakupione w sklepie (...) z metkami dołączonymi z rzeczy zakupionych w w/w sieci sklepów. Nadto za sprawstwem oskarżonych przemawiają zeznania świadka S. J., który opisał przestępczy proceder, a także dokumentacja bankowa, w szczególności wykazy operacji na kontach prowadzonych na rzecz oskarżonych.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że okoliczności popełnienia przez R. W. i E. W. zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów nie budzą wątpliwości i uwzględnił wniosek prokuratora zawarty w akcie oskarżenia o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonymi kary lub środka karnego za występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności.

W ocenie sądu oskarżeni mieli zamiar popełnienia czynów im przypisanych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

O zamiarze sprawcy przesądza całokształt tak podmiotowych, jak i przedmiotowych okoliczności sprawy. Dopiero bowiem na podstawie wszystkich okoliczności dotyczących danego wypadku i osoby sprawcy możliwe jest odtworzenie rzeczywistych przeżyć sprawcy i ustalenie, do czego zmierzał, czego chciał, względnie - postępując w określony sposób - co przewidywał i na co się godził. Możliwe jest ustalenie zamiaru sprawcy na podstawie samych tylko przedmiotowych okoliczności związanych z konkretnym zdarzeniem, w oparciu o sam sposób działania, pod warunkiem jednakże, iż działanie to jest tego rodzaju, że podjęcie go przez sprawcę wskazuje jednoznacznie, bez żadnych w tym zakresie wątpliwości, na cel, do jakiego on zmierza. Jednoznaczność ta nie może oznaczać niczego innego, jak nieodzowność określonego skutku, gdyż wtedy tylko możliwe jest prawidłowe ustalenie, iż sprawca chciał określonego skutku swego

działania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1976 roku, sygn. akt V KR 20/76, Gazeta (...), nr 22, s. 6). W innym wyroku Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że ustalenie rzeczywistego zamiaru sprawcy, zwłaszcza bezpośredniego, powinno wynikać z oceny jego zewnętrznego zachowania się nakierowanego na określony cel i wypełniającego obiektywnie znamiona czynu zabronionego, opartego na świadomości możliwości lub konieczności zaistnienia tego, co sprawca chciał osiągnąć. Nie można natomiast tego zamiaru ustalać jedynie na podstawie właściwości osobistych sprawcy, wynikających z analizy jego osobowości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1984 roku, sygn. akt III KR 251/83, niepubl.; por. również Komentarz do art. 286 kodeksu karnego [w:] Komentarz Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., A. Zoll (red.), Zakamycze 2006, teza 95). Poglądy powyższe sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela.

Całokształt okoliczności tak podmiotowych, a przede wszystkim przedmiotowych omówionych wcześniej przemawia w ocenie sądu za uznaniem, że oskarżeni mieli zamiar popełnienia czynów zabronionych oraz że ich działanie nakierowane było na chęć osiągnięcia korzyści majątkowej.

W ocenie sądu oskarżeni swoją świadomością obejmowali wszystkie znamiona przypisanego mu czynu i chcieli jego popełnienia.

W chwili czynu oskarżeni byli ludźmi dojrzałymi, w pełni poczytalnymi. Można było zatem wymagać od nich zachowania zgodnego z prawem. Dlatego też w kontekście całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym przyznania się oskarżonych do popełnienia zarzuconych im czynów, sprawstwo oskarżonych przypisanych im czynów nie budzi wątpliwości.

Dodatkowo, sąd nie miał żadnych podstaw, by dojść do przekonania, że w niniejszej sprawie wystąpiły jakiegokolwiek okoliczności wyłączające winę oskarżonych bądź bezprawność popełnionych przez nich czynów.

Analizując stopień społecznej szkodliwości czynu sąd doszedł do przekonania, że jest on znaczny. O stopniu społecznej szkodliwości czynu decydują bowiem okoliczności przedmiotowe i podmiotowe wymienione w definicji ustawowej zawartej w art. 115 § 2 k.k. Podmiotowymi (subiektywnymi) elementami społecznej szkodliwości czynu są, zgodnie z art. 115 § 2 k.k., sposób działania sprawcy wskazujący wraz z postacią zamiaru i motywacją sprawcy czynu na stopień nasilenia złej woli względem norm prawnych. Oskarżeni działali umyślnie, ich zachowanie nakierowane było na osiągnięcie korzyści majątkowej. Dodatkowo swoim zachowaniem godzili w dobro w postaci mienia.

Oceniając czy zachodzą przesłanki do uwzględnienia wniosku prokuratora sąd miał na względzie, że czyny przypisane oskarżonym zagrożone są karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Dlatego też uzgodnienie pomiędzy prokuratorem a oskarżonymi kar: w odniesieniu do E. W. za każdy z czynów kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 50 stawek przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 10 złotych, zaś w odniesieniu do R. W. za każdy z czynów kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności mieści się w granicach ustawowego zagrożenia karą i orzeczone kary nie są w ocenie sądu dla oskarżonych karami zbyt surowymi.

Sąd, zgodnie z wnioskiem prokuratora, orzekł wobec oskarżonych za czyny z art. 286 § 1 k.k. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego odpowiednio kwot: przez E. W. – 99,99 złotych, 549,99 złotych oraz 249,99 złotych zaś przez R. W. 149,99 złotych, 249,99 złotych, 99,00 złotych, 79,99 złotych, 209,98 złotych.

Sąd miał na względzie, że środek ten nie podlega łączeniu w ramach przepisów art. 85 k.k. i następne i podlega odrębnemu wykonaniu za każdy z czynów. Orzeczenie tego środka czyni w ocenie sądu zadość interesowi oskarżycielowi posiłkowemu. Zmierza bowiem do zaniechania skutków wywołanych popełnieniem przez oskarżonych przypisanych im czynów, w przypadku R. W. czynów z art. 286 § 1 k.k.

Spełnia również przesłanki z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. zaproponowana przez oskarżyciela publicznego i zaaprobowana przez oskarżonych kara łączna pozbawienia wolności – w stosunku do E. W. kara jednego roku pozbawienia wolności, w stosunku zaś do R. W. kara dwóch lat pozbawienia wolności. W tym zakresie sąd nie stracił

z pola widzenia, że E. W. przypisano sprawstwo trzech czynów, zaś R. W. sześciu czynów. Nadto sąd zaakceptował wniosek prokuratora w zakresie kary łącznej grzywny w stosunku do E. W..

Należy również wskazać, że uzgodnione kary i środki karne stanowią – co wyraźnie należy podkreślić – wyraz uzgodnień dokonanych z prokuratorem, na co na posiedzeniu wyraził zgodę pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego i nie powinny być dla oskarżonych nadmiernie dolegliwe. Wręcz przeciwnie, kary jednostkowe pozbawienia wolności odpowiadają dolnej granicy ustawowego zagrożenia karą.

Całokształt uzgodnionej kary i środków karnych jest zgodny z przepisami obowiązującego prawa. Wskazać dodatkowo wypada, że kara winna być dla oskarżonych dolegliwością, by powstrzymać ich od naruszenia prawa w przyszłości, winna dodatkowo kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Wymierzając karę oskarżonym sąd miał na uwadze zasady wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1 i 2 k.k., tj. baczyl, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz miał na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz zasady prewencji generalnej.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie w stosunku do oskarżonych zachodzą warunki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący dwa lata w stosunku do E. W. oraz na okres trzech lat w odniesieniu do R. W.. Biorąc pod uwagę postawę oskarżonych w toku postępowania (oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzuconych czynów), zasadnym jest przekonanie, że cele kary zostaną wobec nich osiągnięte oraz że fakt niniejszego postępowania powstrzyma oskarżonych od naruszania w przyszłości porządku prawnego, zaś ich dalsza postawa będzie wolna od zachowań niewłaściwych, objawiających się lekceważeniem prawa. Nie uszło uwadze sądu, że oskarżeni nie byli wcześniej karani, co dodatkowo pozwala na powzięcie o oskarżonych pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej.

Z uwagi na fakt, że oskarżyciel posiłkowy był w toku postępowania reprezentowany przez pełnomocnika, sąd na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę po 540 złotych tytułem ustanowienia w sprawie pełnomocnika procesowego, albowiem sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania wydatkami obciążając Skarb Państwa, stosując przepis art. 624 § 1 k.p.k.